

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6—.

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Noua lege de executare silită. — Băncile din Polonia în anul 1929. — Conferințe Agrare. — Banca „Timișiana”. — Agricultură și Creditul Agricol. — *Cronica*. Introducerea bilanțului aur. Asanarea Băncii Agricole, S. A., București. Institutul de credit ipotecar transitoriu, S. A., București. Urcări de capital. Omologarea concordatului preventiv cerut de Banca Orașului din Baia-Mare. Lichidarea Băncii Românești, S. A., Lugoj. Nădlăciana lichidează. Serisurile ipotecare ale Casei Generale de Păstrare Sibiu. Grupul Morgan preta instalațiunile telefonice din România. Se aranjează toate datoriile orașelor. Reșița achită couponul pe anul 1929. Bursele acordate de Camera de comerț din Brașov pe 1930—1931. Cursuri cooperatiste în Oradea. — Publicațiune. — **Cursul Valoilor la București.**

Noua lege de executare silită.

În lavina de legi trecute cu viteză de record prin corpurile legiuitoare în ultimele momente ale sesiunii legislative, care s'a încheiat la sfârșitul lui Iunie, se află și „*Legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la execuțiunea silită*”, care s'a pus în aplicare prin publicarea în „Monitorul Oficial” dela 11 Iulie a. c.

Izvorâtă din apăsătoarea criză de numerar, care gâtuiește de prezent întreaga producțiune națională, legea ar fi menită să ușureze în primul rând situația disperată a celor năpăstuiți de urgia cămătăriei. Sub acest raport legiuitorul a voit să ofere o slabă mângâiere acelor, cari cu o tot mai sgomotoasă persistență cer reglementarea legală a cămătăriei, pe de altă parte legea pare a servi drept un anemic surrogat în locul creditului agricol, care nu vrea să mai ia ființă.

Convingerea noastră este că legea nouă prin procedura de expertiză prea costisitoare agravează și mai mult situația

celor apăsăți de cametele capitalizate și totodată va îngreuna și situația creditorilor, deci în definitiv legea va fi un nou obstacol în calea creditului public și astfel efectele legii vor fi tocmai contrare celor dorite de legiuitor.

Este de condamnat sistemul de legiferare pripită și superficială, pentru care legea din chestiune prin redactarea ei defectuoasă servește un exemplu tipic. Se cere mai multă temeinicie și în deosebi se cere o discuție publică amplă înainte de a se prezenta în parlament proiectele de legi unificatoare. „Unificarea cu furca” produce confuzie în aplicarea legii și micșorează respectul față de puterea legilor țării. Orice nouă lege de unificare parțială trebuie să se puie în armonie cu legile din provinciile alipite până la totala lor abnegare și unificare.

Legea nouă prezintă progres numai pentru Vechiul regat, a cărui lege de năpăstuire este învechită și antidemocratică, pe când față de legea de urmărire ardeleană și bucovineană crează o situație în regres.

Pentru a putea aprecia obiectiv legea să vedem în rezumat dispozițiunile ce le conține:

Creditorul în cererea de executare imobiliară trebuie să indice valoarea fiecărui imobil ce urmărește și instanța în încheierea prin care ordonă execuțiunea silită va menționa valoarea arătată de creditor (art. 1).

Debitorul nemulțumit de valoarea indicată de creditor este în drept, în termen de 8 zile dela primirea deciziunii de execuțiune să indice altă valoare și totodată să ceară instanței numirea unui

sau mai multor experți pentru evaluarea imobilelor urmărite. Această cerere va fi comunicată din oficiu creditorului, care poate să accepte valoarea arătată de debitor (termen nu este prevăzut!) și în acest caz expertiza nu mai are loc.

Dacă creditorul nu răspunde la cererea de expertiză a debitorului, procedura de urmărire stă pe loc. Trebuie o nouă cerere făcută de ori-și-care dintre părți (evident că numai creditorul are interes să se continue urmărirea, deci el va face cererea), ca procedură de expertiză să se ordone. (O absurditate, căci debitorul a cerut doar expertiza, deci ar trebui să se ordone în urma acestei cereri, o a doua cerere fiind de prisos). Instanța în urma cererii a doua va fixa termen de 8 zile pentru ascultarea ambelor părți (în camera de consiliu).

Numai după ascultarea părților instanța va putea ordona expertiza. Prin încheierea care admite expertiza se numește expertul sau experții, se stabilește onorariul experților și se fixează un alt termen pentru depunerea jurământului de către experți. Onorariul trebuie depus la greșă până la termenul depunerii jurământului. Legea nu spune cine trebuie să avanseze onorariul și alte cheltuieli efective de ex. cheltuieli de transport. Este evident, că creditorul va trebui să le avanseze, dacă vrea ca procedura de urmărire să nu se înglobeze în mlaștina formalităților greoaie. Legea și dă creditorului să înțeleagă aceasta spunând că: „Cheltuielile expertizei, dacă vor fi plătite de creditor, vor intra în calculul cheltuielilor de executare“.

La termenul pentru depunerea jurământului experților instanța fixează un alt termen până la care experții urmează a depune raportul lor. Acest raport se comunică cu ambele părți (art. 2).

În termen de 8 zile dela primirea raportului de expertiză partea nemulțumită va putea cere contraexpertiză, reluându-se procedura de capô. Debitorul care vrea să trăgănească și să șicaneze pe creditor, va cere bineînțeles totdeauna și contraexpertiza, cu atât mai vârtos, fiindcă legea nu-l obligă să avanseze nici cheltuielile acestei de a doua expertize. Legea iarăși spune numai atâta, că „cheltuielile contraexpertizei vor intra în calculul chel-

tuielilor de executare în măsura în care au fost suportate de creditor“ (art. 3).

După ce raportul de expertiză — sau în caz de contraexpertiză, raportul despre această sosește la instanță, aceasta fixează — (în cazul întâi după 8 zile necesare pentru eventuala cerere de contraexpertiză) un nou termen pentru audiarea părților în camera de consiliu pentru a stabili valoarea imobilelor (art. 4).

Garanțiile la licitație se vor depune în numerar, (în legea ardeleană se puteau depune și în hârtiile de valoare) în afară de creditorii privilegiați prin legi speciale și scutiți de garanție.

Suma (prețul) de strigare va fi 75% din valoarea fiecărui imobil indicată în încheierea instanței, și aceasta sumă va fi arătată și în publicația de licitație (art. 6). Fiecare imobil se va vinde separat.

Dacă la primul termen de licitație nu se oferă nici prețul de strigare, licitația se amână pe cel mult 30 zile. Pentru termenul al doilea prețul de strigare se reduce la 65% din valoarea fiecărui imobil (art. 7).

Acolo unde se admite adjudecarea bunului urmărit asupra creditorului (pechiul regat), adjudecarea nu se poate face decât pentru 65% din valoarea imobilelor, adică pentru prețul de strigare dela a doua licitație (art. 8).

Instanța nu poate încredința cu păstrarea și conservarea imobilelor decât pe debitor, numai la cererea creditorului poate da această încredințare altei persoane și numai cu condiția, că creditorul să arate, că din rămânerea bunurilor în stăpânirea debitorului poate rezulta pagubă pentru dânsul (pentru creditor).

În orice caz debitorul nu va putea fi îndatorat să se strămute din imobilul său (art. 9). Imobilele urmărite nu pot fi arendate sau închiriate de acela, care a fost încredințat cu păstrarea lor, decât cu autorizația instanței (art. 9).

La cererea debitorului și după ascultarea părților instanța poate reveni și asupra dispozițiilor conservatorii luate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și le poate aduce în consonanță cu principiile legii noi (art. 10). Aceasta înseamnă, că și imobilele cari au fost date în păstrarea unei terțe persoane,

pot fi înapoiate debitorului spre conservare.

Legea nu spune, dacă aceste dispozițiuni conservatorii se referă la stadiul care premerge licitația sau la timpul ce urmează după efectuarea vânzării silită. Din redactarea tehnică a legii — articolii cu dispozițiile de conservare urmând imediat după articolii cari reglementează formalitatea licitației (art. 6—8) s'ar putea conchide în mod logic și juridic, că aceste dispozițiuni privesc epoca ce urmează după licitație. Și totuși dispozițiile de conservare, precum și dispoziția de neevacuarea debitorului se referă la stadiul de urmărire imobiliară care premerge efectuarea licitației și vizează numai situația din Vechiul regat, curmând totodată o contraversă ivită pe urma art. 518 din procedura civilă de acolo. În sensul acestui articol creditorul poate cere Tribunalului numirea unui conservator al imobilului urmărit până la licitație. S'a pus întrebarea dacă acest custode (conservator) poate să fie și proprietarul debitor al imobilului urmărit, sau numai o terță persoană?

Curtea de casație nu de mult a dat în această chestiune controversată o deciziune principială în sensul, că debitorul proprietar nu poate fi numit conservator. Precum am văzut, legea a statuat norma contrară menținând pe proprietarul debitor în toate drepturile până la licitație.

Legea prevede, că dispozițiile noi, cu privire la procedura de expertiză și de licitație se vor aplica și la urmărirea imobiliară, în care încă nu s'a fixat termen de licitație.

O altă inovație a legii este aceea, că cerealele nu pot fi licitate decât după patru luni dela data când au fost culese, (art. 11) excepție făcând cazul când urmărirea se face pentru arenda datorită după imobilul urmărit. Legea mai prevede — după exemplul novejii execuționale ardelenă — că bunurile mobile nu pot fi urmărite decât pentru pensiunile alimentare și de întreținere.

Aceasta este în extenso noua lege de executare imobiliară. O succintă analiză ne va convinge despre redactarea superficială și chiar despre inutilitatea acestei legi.

Ce rost are toată procedura costisitoare de expertiză și contraexpertiză, cu nenumăratele termene cu care noua lege de unificare îngreunează și lungeste procedura execuției imobiliare și așa prea lungă după legile în vigoare. Autoritățile fiscale au toate datele pentru determinarea valorii imobilelor — și nu se poate spune că aceste date ar fi prea reduse! — Nu se putea stabili prețul de strigare în baza unui certificat de evaluare eliberat gratuit de aceste autorități, așa cum de altcum se practică de prezent în părțile ardelenă? Este de neînțeles, cum a putut legiuitorul nostru să legisfeze în locul unei soluții ieftine și expeditivă soluția cea mai greoaie și costisitoare, care pentru creditor însemnează o șicană revoltătoare și o trăgănire interminabilă a procedurii de urmărire, iar pentru debitorul pe care autorii legii au vrut să-l ușureze, înseamnă o sumedenie de noi cheltuieli, cari vor consuma și restul averii lui, căci doar cheltuielile avansate de creditor vor intra în calculul cheltuielilor de executare și care creditor nu va face și această nouă jertfă după imensele cheltuieli reclamante de lungile procese — pentru a-și vedea banii înapoiați în patrimoniul lui.

Ce logică legislativă este aceea, de a sili pe creditor — ce e drept în mod indirect — să avanseze cheltuielile unei expertize pe care nu el a cerut-o! Și cum se poate stabili onorariul experților înainte de a vedea lucrările de expertiză ale acestora? Doar onorariul trebuie stabilit în raport cu valoarea muncii prestate.

Art. 5 din lege, spune că dacă expertul nu-și va înainta raportul în termen, instanța îl poate amenda până la 5000 Lei, neavând altă cale de atac decât recursul în casare, care se va judeca de Curtea de apel! În Ardeal procedura de executare se ordonă la substratele sub 50.000 Lei de către Judecătoria de ocol. Decizia prin care Judecătoria va amenda pe experți, nu va merge prin urmare la proxima instanță de recurs, care în tot sistemul actual de procedură este Tribunalul, ci va merge direct la instanța a treia, — ocolind Tribunalul! Pentru ce aceasta violare grosolană a principiilor fundamentale de procedură? Motivul este foarte simplu: Legiuitorul nostru de regulă nu

are în vedere la confecționarea legilor de unificare și legile din provinciile alipite, pe cari nici nu pare a le cunoaște, ci numai pe acele din Vechiul regat, unde în cazul ce ne preocupă executarea se ordonă de Tribunal. Deci dispoziția este bună numai pentru Vechiul regat, pe când la noi va fi inaplicabilă, căci nu se poate concepe ocolirea unei instante de recurs. Este curios că acest nefericit sistem de legiferare superficială și autoritară (zicem autoritară, pentru că ministrul de justiție nu prea admite amendamentele propuse de membrii corpurilor legiuitoare) se practică tocmai de acel departament al justiției, care ar trebui să servească de model pentru redactarea clară, temeinică și juridică a legilor.

Dispozițiile cari stabilesc minimul de valoare sub care imobilele nu se pot vinde formează inovația numai pentru Vechiul regat, și desigur inovație binevenită, pentru că în Vechiul regat imobilele de regulă se adjudecau pe prețuri bagele asupra creditorului urmăritor, ceea ce echivala cu o adevărată spoliere și jefuire a debitorului, — făcută cu ajutorul legii și pe lângă asistența justiției. Legea de execuție din Ardeal și Bucovina cunoaște și practică aceste dispozițiuni *umanitare și democratice* de 50 ani! Deși ne jignește în orgoliul nostru național, trebuie să recunoaștem în aceasta pricină superioritatea legiilor din provinciile alipite — cum de altcum acestea sunt superioare și în multe alte privințe. Legea ardeleană prevede prețul minimal sub care un imobil nu se poate licita în $\frac{2}{3}$ din prețul de strigare (adecă 66% legea nouă prevede 65%!) cu excepția caselor de locuit cari se pot vinde și pentru jumătate (50%) din prețul de strigare.

Aprobăm dispoziția, că cerealele nu se pot vinde în interval de 4 luni ce urmează recoltei.

Dacă legiuitorul cunoștea legea de execuție ardeleană, desigur ar fi introdus în noua lege și acea dispoziție favorabilă clasei țărănești, în sensul căreia vitele și uneltele necesare gospodăriei țărănești nu se pot licita în intervalul muncii agricole dela 15 Martie până la 15 Noembrie (art. 16 nvela legii exec. ardelene). Apoi desigur era bine venită pentru țărănime și micii industriași din

Vechiul regat acea dispoziție din legea exec. ard. care scutește total de urmărire minimul de existență al agricultorilor și al meseriașilor (unelte de lucru, o vacă, sau 4 oi, sau 4 capre, sau 4 porci și nutrețul necesar pentru întreținerea lor, sămânța, sau banii numerari necesari pentru procurarea ei și altele).

O dovadă pentru ignorarea și disconsiderarea totală a legiilor din teritoriile alipite o constituie și împrejurarea că legea nouă încadrează toată procedura de evaluare în cererea de executare, ceea ce iarăși se potrivește numai pentru Vechiul regat. În Ardeal evaluarea se face numai în urma cererii de licitație, adecă după ce decizia de execuție a rămas definitivă și dreptul execuțional s'a înscris în cartea funduară. După tehnica și sistemul legii ardelene, nici nu se poate altcum, pentru că execuția se ordonă de regulă deodată atât asupra bunurilor mobile, cât și asupra imobilelor. De regulă debitorul achită în urma ordonării execuției și nu așteaptă licitația. Pentru ce atunci să se facă enormele cheltuieli cu procedura de estimare, care devine de prisos! Legiuitorul trebuia să menționeze că în Ardeal prețuirea să se efectueze numai în urma cererii de licitație imobiliară.

Din expunerea de sus reiese, credem, clar, că aprecierile noastre asupra legii noi care modifică și unifică o parte din legea execuției, nu sunt nici decum exagerate.

Dr. Ioachim Tolciu, Cluj.

Băncile din Polonia în anul 1929.

(După Dr. Fritz Seifster).

Bilanțurile băncilor poloneze pe anul 1929 oglindesc o desfășurare defavorabilă a situației economice polone. Pe de o parte băncile s'au văzut nevoite a frâna mersul afacerilor de împrumut și prin aceasta a micșora transacțiile, cari, în timpuri normale, prin dobânzi și provizioane, măresc suma câștigurilor. Pe de altă parte, prin valul de insolvență, care s'a abătut asupra debitorilor, a crescut considerabil numărul pagubelor.

Considerând suma pagubei cauzate de insolvența debitorilor, anul 1929 a fost unul dintre cei mai defavorabili, pe cari a avut să-i înregistreze comerțul de bancă în Polonia.

La aceasta se mai adaugă faptul, că stagnarea bursei, înghețarea ori-cărei inițiative de înființare a ori-cărei instituții, destinată afacerilor, precum și sărăcirea pieții interioare a capitalului, au determinat o restrângere importantă în materie de transacții bancare.

În urma capitalurilor încredințate băncilor, în special prin depunerile de fructificare, precum și prin dezvoltarea (minimă de altfel) a mijloacelor proprii, afacerile de credit s'au urcat numai foarte puțin.

Deasemenea lichiditatea băncilor poloneze nu a înregistrat pentru anul trecut vreo îmbunătățire, astfel, că dezvoltarea procesului afacerilor de bancă în Polonia pare a fi ajuns la un punct mort.

Mișcarea retrogradă este ușor de recunoscut din urcarea minimă a volumului afacerilor.

Foarte greoate și schiopătândă a fost formarea capitalului născut din economii. Depunerile au crescut în anul trecut cu sume mult mai mici decât în anii precedenți, pe când în anul 1928 depunerile la 27 bănci, au crescut de la 362,9 milioane la suma de 519,8 milioane, în anul 1929 această urcare este mult mai mică. În 1929 la 27 bănci poloneze depunerile au crescut numai cu suma de 56,8 milioane, deci de la 519,8 milioane, cât a fost în 1928, limita sumelor depuse s'a ridicat numai până la 576,6 milioane zloți.

Cea mai mare parte a acestor sume se repartizează asupra depunerilor cu termene fixe, libele de depunere, din care o cota importantă sunt făcute în valută forte, în special în Dollari.

Depunerile în conturile curente, cari în anul 1928 au arătat o ușoară urcare de zloți 7 mil., au scăzut în anul 1929 de la zloți 198 milioane la zloți 195,1 milioane.

Și mai mult au înecănit pasul creditele streine, față de situația din anul 1929. În vreme ce din 1927 până în 1928, aceste credite au crescut de la zloți 105,5 milioane la zloți 204,8 milioane, în anul 1929 situația acestor credite arată suma de 207,8 milioane zloți, deci o creștere de numai 3 milioane zloți.

Totalul sumelor încredințate instituțiilor de bancă (mijloace streine) în 1929 atinge limita de 979,5 milioane zloți, ceea ce înseamnă o ridicare de numai 90 milioane zloți față de anul 1928.

Acestei urcări ușoare a mijloacelor streine de exploatare (capital străin) din pasiv îi corespunde în contra parte a bilanțului (activ) o foarte măsurată urcare de acordare de credite.

În decursul anului 1929 creditele acordate de băncile particulare s'au ridicat de la suma de 1.173,8 milioane zloți la suma de 1.265,9 milioane zloți și înfățișează următorul tablou:

Portofoliul cambtilor: 653,2 milioane zloți.
 Împrumutul pe termen: 7,4 " " "
 Credit deschis: . . . 605,3 " " "
 Urcarea operațiunilor de activ se exprimă deci prin suma de 92,1 milioane zloți, în vreme ce urcarea depunerilor arată numai suma de 56,9 mil. zloți.

Concluzie: Atât mersul afacerilor de credit, cât și formarea capitalului din economii, rămâne mult în urmă față de anii precedenți.

Stagnarea cifrelor reprezentând creditele acordate se explică prin deosebita grijă cu care se acordă aceste împrumuturi (selecționarea clienților), date fiind timpurile actuale de grea criză economică.

Capitalurile proprii ale băncilor poloneze particulare au crescut, foarte puțin, la suma de 189,4 milioane zloți și se repartizează astfel la 31 Decembrie 1929:

Capital social: 148,3 milioane zloți
 Rezerve: . . . 41,1 " " "

Proporția între capitalul propriu și capitalul străin nu s'a schimbat prin urmare, în spre bine,
 (Continuare în numărul viitor).

Conferințe Agrare.

În numărul ultim al revistei noastre ne-am ocupat de chestiunile agricole cari vor fi tratate în cele trei conferințe la București, Sinaia și Varșovia.

În 24 Iulie a. c. s'au încheiat desbaterile conferinței din București ale experților jugoslavi, unguri și români în care au revizuit și aprobat textele următoare:

1. Răspunsul la chestionarul stabilit de Societatea Națiunilor.

2. Recomandări de făcut celor trei guverne, în privința condițiilor necesare pentru a face cu puțință îmbunătățirea prețurilor cerealelor.

Spiritul de înțelegere și bunăvoință experților cari au participat la această conferință a făcut ca într'un timp de câteva zile să se ajungă la rezultate pozitive. Răușita acestei conferințe depinde de importanța ce o vor atribui diferitele guverne acestor desbateri. Relevăm faptul îmbucurător, că pentru prima oară de la războiu, reprezentanții unguri și români au discutat într'o atmosferă mai senină.

A doua conferință s'a deschis acum la Sinaia, la care participă secundați de experți, miniștrii de finanțe, comerț, agricultură și comunicații ai Jugoslaviei cu conducătorii acestor departamente din România. Pe când conferința din București a urmărit o coordonare a acțiunilor celor

trei țări agricole pentru desfacerea produselor lor, aceasta urmărește creșterea unui front economic comun, prin organizarea desfacerii produselor agricole.

În cazul dacă țările agrare nu vor să ajungă la faliment, trebuie să înțeleagă că numai unite vor putea înfrunta criza economică de azi. Acesta este poate motivul că dl. Marinovici, ministrul de externe al Jugoslaviei, propune pe lângă alte chestiuni importante, stabilirea unei uniuni vamale române-jugoslave.

Deși rezultatul celor mai multe conferințe internaționale a fost neînsemnat, sperăm totuși că în aceste chestiuni economice de o importanță primordială pentru existența acestor țări, se va ajunge la un rezultat practic. D.

Banca „Timișiana“.

Ne-am ocupat în diferite rânduri de chestiunea Băncii „Timișiana“ și am cerut să se facă lumină deplină în această afacere tenebroasă, care a dus în pragul falimentului cel mai mare institut financiar al Banatului. După arestarea vinovaților principali I. Oprea fost director general al băncii și I. Arsenovici, se pare că cercetările justiției au ajuns la un punct mort. Justiția urmărește pedepsirea celor vinovați. Datorița ei este să pedepsească pe toți cei vinovați, indiferent de situațiunea în care se găsește astăzi. Numai după curățirea atmosferei de unii financieri postbelici, se va putea întrema viața noastră bancară din Ardeal.

Deoarece, aceasta bancă trebuie să fie salvată, căci prea multe existente românești sunt periclitare, Banca Națională și Ministerul de Finanțe să vină cât mai curând în ajutorul ei și să dovedească astfel, că promisiunile factorilor noștri competenți sunt una cu fapta. Sanarea nu trebuie să întârzie din cauza instrucției judecătorești! D.

Agricultura și Creditul Agricol.

Agricultura, principala ocupațiune a populațiunii noastre, se află într-o stare lamentabilă, de care în ultimul timp chiar și guvernul pare îngrijorat.

Starea aceasta durează din anul 1929, când producția cerealelor a fost bună în toate țările agricole. Din cauza abundenței de produse agricole, surplusul nostru de cereale n'a putut fi valorificat decât în parte. Agricultorul a sperat că anul viitor, împreună cu noua producție își va

valorifica și surplusul din anul trecut. Anul acesta însă producția este mai mult decât satisfăcătoare. Dacă adăugăm surplusul anului prezent la stocul de cereale rămas din anul trecut putem exporta o cantitate de circa un milion vagoane cereale. Deși contravaloarea acestui export este în valoare de circa 25 miliarde Lei calculate pe prețurile cele mai scăzute, agricultorii noștri sunt serios îngrijorați de plasarea producției lor.

Prețurile reduse se datoresc în primul rând — pe lângă lipsa mijloacelor de finanțare și valorificare — concurenței ce și face țările agricole și faptului că țările industriale își promovează agricultura lor proprie.

În vederea valorificării producției, Centrala Cooperativelor a încercat și încearcă și azi s'o sprijine prin următoarele măsuri: Pune la dispoziția vânzătorilor pe un timp mai îndelungat magaziiile necesare pentru depozitarea cerealelor destinate pentru export și finanțează pe măsura disponibilităților. Aceasta operațiune necesită un capital mare, iar Centrala Cooperativelor nu dispune de acest capital pentru a face toate avansurile necesare asupra cerealelor depozitate. Pentru remedierea acestui rău s'a încercat de către guvern contractarea unui împrumut în străinătate, însă fără succes.

Afară de imposibilitatea valorificării producției, criza agricolă este determinată de lipsa de credit și de dobânzile mari care grevează producția noastră agricolă. Datoriile agricultorilor împreună cu dobânzile stipulate se cifrează la suma de 85 miliarde Lei. Să nu ne mire deci faptul că agricultorii au început să se agite. La baza acestor agitațiuni stau însă datoriile mari și dobânzile excesive.

De mai mulți ani se simte necesitatea unui Credit Agricol, la care agricultorul să facă apel de câte ori îi simte trebuința. Cauza pentru care nu s'a înființat, constă în faptul că acest credit nu poate fi alimentat din mijloacele proprii naționale, ci din colaborare cu capitalul străin. Creditul Agricol având în vedere marile necesități pe cari trebuie să le satisfacă, va dispune de un capital de câteva miliarde Lei.

În vederea înființării lui, s'au dus în străinătate, de către exponenții guvernului tratative îndelungate. Cauza pentru care nu s'a înființat este că streinătatea n'are încredere în noi. Agricultorul se vede deci și anul acesta, lipsit de credit și nevoit să-și vândă produsele sub prețul de cost.

Criza aceasta agricolă a atras după sine și alte crize. Agricultorul mai este supus și impozitelor exagerate pe cari nu le poate suporta. Pentru ameliorarea situației agricultorilor guvernul

nostru trebuie să ia măsurile dictate de împrejurări pentru înființarea cât mai grabnică a Creditului Agricol, combaterea dobânzilor exagerate și organizarea comerțului de cereale, altfel nu se va putea rezolva criza economică care ne amenință cu dezastru.

S. V.

CRONICA.

Introducerea bilanțului aur. La Ministerul de Finanțe se studiază problema impunerii tuturor societăților anonime pentru a-și face bilanțul anului curent în monedă aur. Se lucrează un proiect de lege care va hotărî modalitatea aplicării.

Asanarea Băncii Agricole, S. A., București. Pentru refacerea acestui institut direcțiunea a început tratative cu Ministerul de Finanțe și Banca Națională. Tratativele s'au terminat în mod favorabil. Măsurile luate în vederea refacerii băncii vor fi ratificate în adunarea generală extraordinară din 8 August a. c.

Institutul de credit ipotecar transitoriu, S. A., București. În sfârșit institutul de credit ipotecar transitoriu s. a. și-a început activitatea în 28 Iulie a. c. în București. Localurile societății sunt instalate în Str. Robert de Fleur 2.

Urcări de capital. „Câmpiana“ institut de credit și economii. Mociu, jud. Cluj, și-a urcat capitalul de la 1.000.000 la 5.000.000 Lei, emițând 20.000 acțiuni în valoare nominală de Lei 200 fiecare.

Banca Poporală, S. A. din Sighișoara și-a urcat capitalul la 25.000.000 Lei.

Omologarea concordatului preventiv cerut de Banca Orașului din Baia-Mare. Tribunalul din Satu-Mare în urma desbaterii cu creditorii a omologat concordatul preventiv cerut de Banca Orașului din Baia-Mare, în baza căreia va plăti creditorilor 80% cu începere de la 1 Iulie a. c. în patru rate egale.

Lichidarea Băncii Românești S. A. Lugoj. Banca Românească a Banatului s. a. Lugoj s'a lichidează. Lichidatorii băncii sunt dnii: Dr. Titus Popovici, Eduard Giurcăreanu, Petre Staver și Aurel Petrovici.

Nădlăcana lichidează. „Nădlăcana“, institut de credit și economii din Nădlăc lihidează. S'a radiat calitatea și dreptul de procură al tuturor membrilor din Consiliul de administrație și comitetului de cenzori. Ca lichidatori sunt numiți dnii: Nicolae Morariu, Dimitrie Răscău, Grigore Vidican și George Petrovici.

Scrisurile ipotecare ale Casei Generale de Păstrare Sibiu. Casa Generală de Păstrare din Sibiu are în circulație scrisori ipotecare în suma de Lei 13.851.600, împrumuturile ipotecare cari servesc ca garanție sunt de Lei 14.025.070, iar valoarea imobilelor ce acopere aceste împrumuturi ipotecare este de Lei 59.458.513 pe lângă o rezervă specială de Lei 1.500.000.

Grupul Morgan preia instalațiunile telefonice din România. În luna August a. c. se va înființa la București o societate care va exploata concesiunea telefoanelor. Aceasta va plăti pentru inventar Postei Autonome suma de dolari 48 milioane. Nouile investițiuni în primii 5 ani vor fi de circa 60 milioane Dolari. Trei reprezentanți ai grupului Morgan au sosit în Capitală.

Se aranjează toate datoriile orașelor. Deoarece guvernul cu ocaziunea tratativelor de noi împrumuturi, întâmpină în streinătate dificultăți, Ministerul de Finanțe a instituit o comisiune compusă din domnii: Savel Rădulescu, ministru plenipotențiar, C. N. Teianu, secretar general la Finanțe, I. Tutuc, consilier tehnic la direcția datoriilor publice, pentru a aduna toate datele necesare începerii tratativelor pentru lichidarea acestor datorii.

Reșița achită cuponul pe anul 1929. Începând cu 1 August a. c., Uzinele și Domeniile Reșița S. A. achită dividendul de Lei 33 pe anul 1929.

Bursele acordate de Camera de comerț din Brașov pe 1930—1931. Camera de comerț și de industrie din Brașov acordă 4 burse industriale și 5 comerciale, în valoare de 10.000 Lei fiecare. Pentru aceste burse pot concura tineri meseriași, angajați comerciali, respectiv studenți, cari urmează cursurile de specializare comercială sau industrială având domiciliul stabil în circumscripția Camerei, adică în județele Brașov, Făgăraș și Târnava Mare.

Cursuri cooperatiste în Oradea. În ziua de 3 August a. e., ora 9 a. m., se vor deschide la Oradea cursurile cooperatiste organizate de Oficiul Național al Cooperatiziei, în colaborare cu uniunile de cooperative dela Cluj și Craiova. Cursiștii pentru a beneficia de reducere de 50 la sută pe C. F. R. vor lua bilete de tren pentru Băile Felix sau Episcople.

Publicațiune.

Subsemnatele bănci, ținând seamă de situațiunea generală economică și financiară a țării, și pentru a putea acorda înlesniri clientelei lor debitoare, au decis o nouă reducere generală de 1% a dobânzilor la depunerile spre fructificare pe librete și în cont-curent, fixând totodată dobânda maximală pentru depuneri blocate la 9%.

Această hotărâre se va pune în aplicare pentru depunerile noui în Lei sau orice altă valută, începând cu data de 1 August a. e.; pentru depunerile vechi la vedere la 1 Septembrie a. e., iar pentru depunerile blocate la data expirării termenului de blocare.

Sibiu, la 26 Iulie 1930.

„Albina” Institut de credit și de economii. Cassa Generală de Economii în Sibiu. Institutul de Credit Fonciar din Sibiu. Banca Românească, Sucursala Sibiu. Banca Centrală pentru Industrie și Comerț s. a., Filiala Sibiu. Banca Ardeleană și Cassa de Economie s. a., Sucursala Sibiu. Banca Oașta, Societate pe Acțiuni Sibiu. Banca de Industrie și Comerț, societate anonimă din Sibiu.

Cursul Valorilor la București

31 Iulie 1930.

EFFECTE

	Dob. anuală	Cursul
Rentă 1913 original	4 ¹ / ₂	110—115
Rentă 1913 duplicate	4 ¹ / ₂	65—67
Scris Rurale	5	45 ¹ / ₄ —45 ³ / ₄
Scris Urb. București	5	45—45 ¹ / ₂
Scris Urb. Iași	5	42 ³ / ₄ —43
Comuna București	4	45—47
Comuna București	5 ⁰ / ₁₀	51—52
Imprumutul Național 1916	5	63—63 ¹ / ₄
Imprumutul Unirii 1919	—	60 ³ / ₄ —61
Imprumutul Refacerii 1920	5	56—56 ¹ / ₄
Renta improprietărilor	5	48 ³ / ₄ —49
„ 1903 original	5 ⁰ / ₁₀	75—80
„ 1903 duplicate	5 ⁰ / ₁₀	65—70

BĂNCI

	Val. nom.	Cursul
Banca Națională	500	6650—6700
Marmorosch Blank & Cie ex. cup.	500	800—810
Românească ex. cup.	500	650—655
„ pui ex. cup.	500	630—640
De Scont ex. cup.	500	195—200
Comerc. Română ex. cup.	500	650—675
Credit Român ex. cup.	500	660—670
Generală ex. cup.	500	380—385
Viticola ex. cup.	500	170—180
Comerț Craiova ex. cup.	500	630—640
Com. Ital. și Rom.	500	775—800
Albina Sibiu ex. cup.	500	750—760
Carpaților	500	370—380

ASIGURĂRI

Dacia-România ex. cup.	2000	4750—4800
Națională	500	700—720
Generală	500	1600—1650
Agricola ex. cup.	500	770—780
Steaua României	500	1200—1250
Prevederea	200	440—480
Soc. Urania	1000	2250—2300

PETROLIFERE

Steaua Română	500	580—590
Astra Română optate	500	860—870
Speranța opt. ex. cup.	500	570—580
Speranța pui ex. cup.	500	280—300
Petrol Blok	500	200—210
Petrolul Rom. opt.	500	170—180
Petrolul Rom. (pui)	500	30—40
I. R. D. P. opt.	500	125—130
Concordia	250	720—730
Creditul Miner opt. ex. cup.	500	335—340

DIFERITE SOCIETĂȚI

	Val. nom.	Cursul
Reșița	500	360—365
C. Tramv. Buc.	500	800—810
Govora-Călimănești purtător	200	140—150
Govora-Călimănești nom.	200	140—150
Cartea Românească ex. cup.	500	270—275
Creditul Technic purt.	500	310—320
Creditul Technic nom.	500	300—310
Letea opt. ex. cup.	500	450—460
Clădirea Românească opt. ex. c.	500	410—420
Mica ex. cup.	500	420—425
Carpatina	500	700—720
Credit Industrial ex. cup.	1000	460—465